

ประเภทของภูมิปัญญาด้าน คนตรี วรรณกรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

ชื่อภูมิปัญญา จ้อยลาสาว (ตำบลดอมจันทร์)

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

จ้อย เป็นการพรรณนามีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาลมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการเกี่ยวพาราสิอะไรก็ตาม หรือว่าชมความงามอะไรก็ตามสมัยโบราณมักจะจ้อยเอา

จ้อยลาสาว นี้ก็เหมือนกับสมัยก่อนเวลาบ่าวไปแ้วสาวมักจะนิยมจ้อยแ้วสาว ส่วนฝ่ายสาวก็จ้อยตอบ เป็นทำนองที่ไพเราะน่าฟังและควรแก่การอนุรักษ์ไว้ให้ลูกหลาน สมัยใหม่ได้รับฟังเพราะว่าสมัยมะเดื่อนี้เวลาบ่าวไปแ้วสาวก็มักจะใช้เครื่องมือที่ทันสมัย มาเป็นสื่อในการแ้ว เช่น การเขียนจดหมาย หรือ โทรศัพท์มือถือติดต่อเอาเลยทำให้การจ้อยแบบสมัยมะเดื่อจะเลื่อนหายไปตามกาลเวลา

ความเป็นมา

สำหรับการจ้อยลาสาวมีดังนี้

ป้อหรือน้องนายมอญเปื่อนจำ โปรดกรุณานำขวัญส่งข้าหรือน้องหาหมอผู้ตีเก่งกล้า เรียกขวัญจายมาส่งพร้อมเครื่องโภชนางตมหมอเรียกกร้อง จิ้นดิบปัด้มเผาลมหรือหมอเรียงฮ้องปิดเคราะห์ด้วยหน กับสะตวงลมคือคายออกบ้าน ก็หมคใส่สีว่าตีจู้ด้าน ขอบปีบปอนใจเพิ่มน้องอยู่สัวคือยาเคือคฮ้อน ฝ่ายน้องจู้ผู้คน ป้อแม่ปีน้อง อย่าได้ยากจน อย่าได้เวนเคราะห์ร้ายต้องหื้อคุณท่านเป็น พิงไบนุ่งย่อง ห้อมันช้อนรวยเจ้าหื้อปีนได้แฝงนั่งแ้มกู่เล่า ได้ฝัวหนุ่มเน้าคนมี ขอขมายกเนื้อคำแสนสี โปรดความยินดีมาแก้งลอดเจ้าเจิญคบเพื่อนฝูง ฝ่ายน้องเน้า อ่านใจความฟังนั่งคิดปีน้องอาว อววงศัญชาติมิตร หลับมีนแคว่นห้องทรายมูลปีขอยกเลิกยกกลา นายหายศุนย์ ปางหลังวันลุนหมคหวังเต้าอี

ถ้าว่าเราจ้อยบพนี้หื้อแก่สาวเราจะไม่กลับมาหาสาวผู้นั้นอีก เว้นเสียแต่ฝ่ายสาวหรือผู้หญิงเขียนจดหมายมาหา ถึงจะได้กลับไปบ้านหลังนั้นอีก

แหล่งข้อมูล

พ่อเจริญ กันลานั้นท์

บ้านเลขที่ 22 หมู่ 6 ตำบลดอมจันทร์ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน